

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 U 008014 24 Uvp
Banja Luka, 7.2.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Svjetlane Knežević, predsjednika vijeća, Asmira Koričića i Edine Čupeljić, članova vijeća uz sudjelovanje zapisničara Tamare Kočić, u upravnom sporu po tužbi Republike Srpske (u daljem tekstu: tužiteljica), koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, Sjedište zamjenika u Doboju, kao zastupnik po zakonu, protiv rješenja Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banja Luka, (u daljem tekstu: tužena), broj: [...] od 25.7.2023. godine, u predmetu eksproprijacije preostalog dijela nepokretnosti, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 008014 23 U od 1.3.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj 7.2.2025. godine, donio je:

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba tužiteljice podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove, PJ Modriča, broj: [...] od 10.3.2023. godine. Tim prvostepenim rješenjem, stavom 1. dispozitiva usvojen je prijedlog H. A. F. za eksproprijaciju preostalog dijela nepokretnosti, pa se radi izgradnje auto-puta Vukosavlje-Brčko u obuhvatu Opštine Modriča, od imenovane kao vlasnika nepokretnosti sa 1/1 dijela ekspropisane k.č. broj 1080/10, njiva A. pov. 493 m², upisana u Pl. broj 332 k.o. M. L., koja odgovara parceli označenoj kao k.č. broj 627/42, upisana u z.k. ul. 4557 k.o. M., te parcela k.č. broj 1083/3 njiva L., pov. 4611 m², upisana u Pl. 332 k.o. M. L., koja odgovara parceli 44/7 upisana u z.k ul. 9 k.o. G.; stavom 2. dispozitiva određeno je da će nakon pravosnažnosti tog rješenja, Područna jedinica Modriča održati raspravu za pokušaj sporazumnog određivanja naknade za ekspropisane nepokretnosti; stavom 3. dispozitiva određeno je da će RUGIPP PJ Modriča po pravosnažnosti tog rješenja, uz prilaganje dokaza o isplaćenju naknadi za ekspropisane nepokretnosti, upisati pravo svojine i posjeda na Republiku Srpsku; stavom 4. dispozitiva određeno je da će se troškovi posebnog postupka eksproprijacije odrediti posebnim zaključkom.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio time da iz nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke Bore Savića i vještaka poljoprivredne struke Side Tomić, jasno proizlazi da vlasnica parcela k.č. broj 1080/10 i 1083/3, nema ekonomski interes za dalje korištenje predmetnih parcela, budući da su iste uslijed ranije izvršene eksproprijacije i prolaska auto-puta ostale između buduće trase auto-puta i rijeke Bosne, čime je onemogućeno normalno korištenje preostalog dijela nepokretnosti. Navodi da je vještak poljoprivredne struke izjavila da je smanjenje površine

parcela uslijed eksproprijacije dovelo do toga da je manipulisanje poljoprivrednom mehanizacijom otežano, te da zbog toga, a i da su sa većim padavinama sve poljoprivredne površine uz rijeku Bosnu podložne plavljenju, posjednik nekretnine nema ekonomski interes za daljim korištenjem preostale površine. S tim u vezi cijeni da je bez osnova prigovor tužiteljice da sporne parcele nisu promijenjene eksproprijacijom, niti su na bilo koji način pogoršane. Ističe i to da je u postupku nesporno utvrđeno da vlasnica nepokretnosti trenutno nema pristupa do spornih parcela pa da je i iz tog razloga izgubila privredni interes za dalje ekonomsko iskorištavanje parcela, zbog čega je po ocijeni suda, upravni organ pravilno odlučio kada je donio pobijano rješenje. Slijedom naprijed izloženog zaključuje da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan, a da je tužena pravilno postupila kada je osporenim aktom odbila žalbu tužiteljice izjavljenu na prvostepeno rješenje kojim je usvojen zahtjev vlasnice nepokretnosti u smislu člana 11 Zakona o eksproprijaciji („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 112/06, 37/07, 110/08, 2/15 i 79/15).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje pobijane presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužiteljica pobija njenu zakonitost zbog povrede odredaba Zakona o opštem upravnom postupku, nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog povrede zakona. Navodi da se obrazloženje nižestepenog suda u pobijanoj presudi svodi na navode da je u ponovnom postupku utvrđeno da vlasnik nema privredni interes da koristi parcele zbog njihove smanjene površine, okolnosti da su površine uz rijeku Bosnu sklone plavljenju, te da parcele nemaju pristupa. Navodi da prilikom odlučivanja nije uzeto u obzir da se na predmetnoj lokaciji auto put gradi kao vijadukt, odnosno da se gradi na stubovima, tako da neće doći bilo kakvih zemljanih radova, odnosno izdizanja terena, a što je u orto-foto skici iz aplikacije katastra jasno vidljivo. Dalje ističe da će prilaz parceli ostati isti kao do sada, jer obalom rijeke ide postojeći pristupni put, koji povezuje predmetnu parcelu sa javnim putem i koji se ne mijenja eksproprijacijom, niti se njome ukida, a što je vidljivo na licu mjesta, kao i orto-foto snimku, pa je stoga netačno da predmetne parcele nemaju pristupnog puta. Navodi da stav tužene nije jasan i iz razloga što na predmetnoj lokaciji radovi na izgradnji auto puta nisu niti počeli, tako da nema nikakvih smetnji, niti barijera za pristup parcelama, s obzirom da je stanje na terenu isto kao i prije izvršene eksproprijacije. Ističe da je trenutno izrađena prostorno planska dokumentacija kojom je predviđena izgradnja servisnih saobraćajnica i pristupnih puteva svim parcelama sa obje strane auto puta, s tim što se na predmetnoj lokaciji autoput izdiže na nosećim stubovima preko rijeke, rezultat čega je to da neće biti dodatnih zemljanih radova niti izdizanja kako to vještak i podnosilac zahtjeva navode. Napominje da je preostali dio nepokretnosti na terenu jedna cjelina, bez fizičkih barijera, pravilnog oblika, površine 5.104 m², po izjavi vlasnika i vještaka dobrog kvaliteta zemljišta, sa nepromijenjenim pristupom kao i prije eksproprijacije, te su potpuno neosnovani navodi vlasnika da nema privrednog interesa za korištenje preostalog dijela. Predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači na način da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, ili da se ista ukine i vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na zahtjev tužena navodi da ostaje kod razloga koji su dati u osporenim aktu.

Zainteresovano lice H. F. nije dala odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i cjelokupne spise predmetne upravne stvari na osnovu odredbe člana 39 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 u daljem tekstu ZUS), odlučeno je kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je u toku postupka eksproprijacije nepokretnosti radi izgradnje auto-puta Vukosavlje-Brčko, koje obuhvata opštinu Modriču pokrenutog dana 6.9.2021. godine, Područna jedinica Modriča provela postupak i donijela rješenje broj: [...] od 28.10.2021. godine, kojim je eksproprialala nekretnine po prijedlogu za eksproprijaciju. U toku tog postupka vlasnik nepokretnosti F. H. je postavila zahtjev za eksproprijaciju preostalog dijela svojih nepokretnosti, označenih kao k.č. 1080/10 i k.č. 1083/3, koji zahtjev je PJ Modriča nakon provedenog postupka, rješenjem od 03.10.2022. godine, odbila, a koje je povodom izjavljene žalbe vlasnika nepokretnosti tužena rješenjem broj [...] od 23.12.2022. godine, poništila i predmet vratila na ponovni postupak i odlučivanje. Postupajući po uputama drugostepenog organa, PJ Modriča je u cilju upotpunjavanja činjeničnog stanja, dana 9.3.2023. godine održala usmenu raspravu, pa nakon dodatno utvrđenog činjeničnog stanja, usvojila zahtjev vlasnika nepokretnosti za eksproprijaciju preostalog dijela nepokretnosti k.č. 1080/10 i k.č. 1083/3 KO M. L. Na ovo rješenje tužiteljica je izjavila žalbu, koju je tužena osporenim aktom kao neosnovanu odbila, utvrđujući da je u toku postupka činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, te da je prvostepeni organ na isto pravilno primijenio materijalno pravo, tj. odredbu člana 11 Zakona o eksproprijaciji.

Pravilno je pobijanom presudom nižestepeni sud odbio tužbu tužiteljice podnesenu protiv osporenog akta tužene, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga koji nisu dovedeni u sumnju navodima zahtjeva.

Ovo iz razloga što iz dokaza, vještačenja po vještaku poljoprivredne struke, provedenog u toku postupka u cilju utvrđenja da li su ispunjeni uslovi za usvajanje zahtjeva vlasnika nepokretnosti F. H. za eksproprijaciju nepokretnosti označenih kao k.č. 1080/10 i k.č. 1083/3 KO M. L., proizlazi jasan zaključak da su isti ispunjeni. Naime u svom iskazu vještak poljoprivredne struke, jasno se izjasnila da kod vlasnika nepokretnosti F. H., nakon što su od nje eksproprialane k.č. broj 1080/2 i k.č. broj 1083/2, više nema privrednog interesa da koristi nepokretnosti označene kao k.č. 1080/10 i k.č. 1083/3 KO M. L., jer te nepokretnosti, uslijed izvršene eksproprijacije, imaju manju površinu i ostale su između buduće trase auto-puta i rijeke Bosne, te nemaju pristupnog puta, što je u konačnici dovelo do toga da je manipulisanje poljoprivrednom mehanizacijom na istim postalo otežano.

S obzirom da je u postupku nesporno utvrđeno da je vlasnici onemogućeno normalno korištenje preostalog dijela nepokretnosti, to je pravilno tužena osporenim aktom podržala stav prvostepenog organa da su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi iz člana 11 Zakona o eksproprijaciji, da se od vlasnika nepokretnosti F. H., eksproprialu nepokretnosti označene kao k.č. broj 1080/10 i k.č. 1083/3 KO M. L., jer kod nje više ne postoji privredni interes za njihovo daljnje korištenje.

Tvrdnje tužiteljice, da se na predmetnoj lokaciji auto put gradi kao vijadukt, odnosno da se gradi na stubovima, tako da neće biti bilo kakvih zemljanih radova i izdizanja terena, ničim nisu dokazane. Pozivanje u tom pogledu na orto-foto skicu aplikacije katastra, kao svojevrsni dokaz takvim tvrdnjama, su bez bilo kakvog osnova, jer se iz iste ne može zaključiti bilo šta, osim trase kud bi budući auto-put Vukosavlje-Brčko na tom dijelu terena trebao prolaziti.

Kako niti ostali prigovori i tvrdnje tužiteljice ne dovode u pitanje zakonitost pobijane presude, to kod ovakvog stanja stvari, proizlazi da ista nije zahvaćena povredama iz odredbe

člana 35 stav 2 ZUS-a, pa se zahtjev tužiteljice odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40 stav 1 istog zakona.

Zapisničar
Tamara Kočić

Predsjednik vijeća
Svjetlana Knežević

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić